

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 351/2025-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, proti Policajnému zboru Slovenskej republiky, bližšie nešpecifikovanej prokuratúre, uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7Nt/73/2024 z 13. marca 2025 a bližšie nešpecifikovaným všeobecným súdom Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 2. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práv podľa čl. 8 ods. 2 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd „zo strany PZ, prokuratúry, ako aj všetkých inšancií všeobecných súdov SR, a to uznesením o vznesení obvinenia, podaním obžaloby, rozsudkom, uznesením o zamietnutí odvolania, uznesením o odmietnutí odvolania, uzneseniami o zamietnutí návrhu na obnovu konania“. Navrhuje ustanoviť mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.
2. Sťažovateľ prezentuje v ústavnej sťažnosti svoju laickú a všeobecnú (bez jasného špecifikovania porušovateľa a spisových značiek dotknutých konaní) argumentáciu, v ktorej namieta predovšetkým spôsob vykonania osobnej prehliadky príslušníkom Obvodného oddelenia Policajného zboru Stará Turá, ktorej priebeh rozporuje. Prezentuje subjektívne tvrdenia o nezákonnosti vykonanej osobnej prehliadky, ktorá mala viesť k nezákonnému vzneseniu obvinenia a následne k (bližšie

nevymedzeným) nezákonným rozhodnutiam. Namieta nepravdivosť a nedôveryhodnosť svedectiev, ktoré viedli k jeho odsúdeniu. Poukazuje na doktrínu tzv. plodov z otráveného stromu. Namieta porušenie jeho práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy z dôvodu odmietnutia dovolania. Poukazuje na to, že vo veci vedenej Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 7Nt/73/2024 sa vedenie konanie o návrhu na povolenie obnovy konania vedeného pod sp. zn. 3T/67/2021, v ktorom bol uznaný za vinného zo spáchania trestnej činnosti a ktorý bol okresným súdom zamietnutý, avšak do podania ústavnej sťažnosti mu uznesenie nebolo doručené. Tvrdí, že vo veci podáva ústavnú sťažnosť ešte pred rozhodnutím krajského súdu ako sťažnostného súdu, od ktorého neočakáva iné rozhodnutie, a teda podáva ústavnú sťažnosť ešte pred jeho rozhodnutím v dotknutej veci.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Keďže sťažovateľ nie je zastúpený advokátom [§ 34 ods. 1 a § 43 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], ústavný súd pred tým, ako sa začal zaoberať podstatou ústavnej sťažnosti, skúmal, do akej miery nedostatok právneho zastúpenia bráni jej kvázimeritórному prejednaní. Ústavný súd musí mať možnosť z obsahu podania prinajmenšom posúdiť predostreté okolnosti so zameraním sa na existenciu možných porušení základného práva alebo slobody, aby mohol zvoliť ďalší postup (m. m. IV. ÚS 49/2021, I. ÚS 268/2022, I. ÚS 95/2024).

4. V prvom rade je nevyhnutné podrobiť kritike časť ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namieta postup či rozhodovanie orgánov verejnej moci (Policajný zbor, prokuratúra, všeobecné súdy), avšak bez jasného špecifikovania porušovateľa a spisových značiek dotknutých konaní. Namieta rozhodnutie o dovolaní, avšak neuvádza, o ktoré konkrétne rozhodnutie má ísť. Úlohou ústavného súdu ani v rámci ním uprednostňovaného materiálneho prístupu k ochrane základných práv a slobôd nie je nahrádzať aktivitu sťažovateľov a iniciatívne dotvárať či dopĺňať ich ústavné sťažnosti tak, aby vyhovovali zákonných podmienkam. Ústavný súd by tak na seba preberal právomoc, ktorá mu nepatrí. Povinnosť riadne označiť porušovateľa namietaných práv [normovaná zákonným príkazom § 123 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde] či označiť právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené ním namietané práva [normovaná zákonným príkazom § 123 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde] neznamena všeobecným spôsobom uviesť všetky orgány verejnej moci bez ich zrejmeho špecifikovania. Splnenie takých náležitostí je totiž v reálnych možnostiach sťažovateľa aj ako neodborníka.

5. Ústavný súd zo sťažovateľom predostretej argumentácie vyselekoval predmet jeho predbežného prerokovania tak, ako je uvedené v záhlaví tohto uznesenia, a v tom rozsahu aj pristúpil k jej predbežnému prerokovaniu. Námietky týkajúce sa osobnej prehliadky príslušníkom Obvodného oddelenia Policajného zboru Stará Turá, ktorá mala viesť k nezákonnému vzneseniu obvinenia, obžalobe a následne aj k nezákonnému odsúdeniu, posúdil ako také, ktoré v rozsahu zasahujúcom prípravné konanie, ako aj obžalobu treba považovať za oneskorene podané podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde. Ústavný súd pravidelne uvádza, že trestné konanie je od svojho začiatku až po jeho koniec proces, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom

konaní a súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Tie však sťažovateľ namieta proti jednotlivým vo veci konajúcim orgánom verejnej moci, vo vzťahu ku ktorým sú už také námietky oneskorené.

6. Pokiaľ ide o námietky týkajúce sa súdneho rozhodovania vo veci vedenej pod sp. zn. 3T/67/2021, ústavný súd z vlastnej rozhodovacej činnosti zistil, že v sťažovateľom uvádzanom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 3T/67/2021 došlo k rozhodnutiu okresného súdu 13. januára 2022 a na to nadväzujúcemu rozhodnutiu – uzneseniu krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/23/2022 31. marca 2022, ktoré už boli predmetom posúdenia zo strany ústavného súdu v uznesení č. k. II. ÚS 195/2025-5 zo 16. apríla 2025, pričom boli odmietnuté pre nedostatok právomoci (okresný súd) a oneskorenosť (krajský súd). Prekážka už rozhodnutej veci (*res iudicata*) bráni tomu, aby sa ústavný súd opakovane zaoberal a rozhodoval o totožných návrhoch doručených ústavnému súdu. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O takú prekážku by nešlo, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci (m. m. IV. ÚS 134/2020, II. ÚS 444/2021). Aktuálna ústavná sťažnosť je tak v rozsahu posudzovanom v uznesení č. k. II. ÚS 195/2025-5 zo 16. apríla 2025 neprípustná, v dôsledku čoho ju ústavný súd odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde.

7. Pokiaľ sťažovateľ ďalej poukazuje na porušenie práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy odmietnutím dovolania, neuvádza k nemu ani spisovú značku, ani dôvody jeho odmietnutia či ďalšiu ústavnoprávnu argumentáciu, ktorá by vytvorila predpoklad na posúdenie ústavného súdu či ide, resp. nejde v tomto smere o bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

8. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta aj uznesenie okresného súdu sp. zn. 7Nt/73/2024 z 13. marca 2025, ktorý zamietol jeho návrh na povolenie obnovy trestného konania vedeného pod sp. zn. 3T/67/2021. Explicitne pritom uviedol, že ústavnú sťažnosť podáva ešte pred doručením mu tohto uznesenia okresného súdu a rozhodnutím krajského súdu, keďže neočakáva, že by mohol rozhodnúť inak, ako už vo veci rozhodol okresný súd.

9. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o ústavných sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity, ktorý je vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Z tohto pohľadu je nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje. Sťažovateľ nie je oprávnený vyberať si orgán verejnej moci, ktorý má poskytnúť ochranu namietanému porušeniu jeho práv. Jeho ústavnou a zákonnou povinnosťou je, aby pred podaním sťažnosti ústavnému súdu vyčerpal všetky právne prostriedky ochrany namietaného porušenia jeho základných práv tak, ako to umožňuje právny poriadok Slovenskej republiky. Až po ich vyčerpaní by mohla prípadne vzniknúť, ak by boli splnené aj ostatné ústavné a zákonné predpoklady, právomoc ústavného súdu (m. m. IV. ÚS 37/2010, III. ÚS 131/2025).

10. Z ústavnej sťažnosti jasne vyplýva, že vo veci návrhu na povolenie obnovy konania (sp. zn. 3T/67/2021) vedenej okresným súdom pod sp. zn. 7Nt/73/2024 ku dňu podania ústavnej sťažnosti nebolo (ani nie je) právoplatne rozhodnuté. Sťažovateľ explicitne uvádza, že ju podal skôr, ako mu vôbec bolo doručené uznesenie okresného súdu a došlo k právoplatnosti rozhodnutia z dôvodu, že neočakáva iné rozhodnutie vo veci (ako rozhodol okresný súd) zo strany krajského súdu. Vzhľadom na popísané skutočnosti je zrejmé, že sťažovateľ má vedomosť o tom, že má možnosť podať proti namietanému uzneseniu okresného súdu sťažnosť krajskému súdu. Z jeho vyjadrení vyplýva avizované využitie tejto možnosti, a teda posúdenie jeho námietok je v právomoci krajského súdu.

11. Sumarizujúc dosiaľ uvedené skutočnosti, ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ má v systéme trestného konania k dispozícii účinný prostriedok na dosiahnutie ochrany svojich práv. Za týchto okolností nie je daný dôvod, aby ústavný súd vstupoval v danej fáze do prebiehajúceho trestného konania a neprípustne si tak predčasne uzurpoval právomoc iných orgánov verejnej moci. Pripomína, že nevyužitie označenej možnosti ochrany práv sťažovateľa nemožno nahradzovať ústavnou sťažnosťou podanou ústavnému súdu, ktorý môže konať len vtedy, ak fyzická osoba alebo právnická osoba nemá inú možnosť účinnej ochrany svojich práv (čl. 127 ods. 1 ústavy). Napriek tvrdeniu sťažovateľa o potrebe zásahu ústavného súdu už v tomto štádiu dotknutého trestného konania nenašiel v jeho argumentácii dôvod na taký postup, a teda aj zmenu svojej už ustálenej judikatúry. Na podklade popísaných skutočností ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti ako predčasne podanú, a teda neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

12. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (m. m. I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá [podľa § 56 ods. 2 písm. f) a d) zákona o ústavnom súde], neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené (bod 2 výroku uznesenia).

13. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu